

РЕШЕНИЕ

№ 2743

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 27.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10187** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на сдружение „Б.“, ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. К., срещу разрешително за водоземане и ползване на повърхностен воден обект № 31140123/17.10.2022 г. на директора на Б. дирекция „И. район“, с което на „Национална електрическа компания“ ЕАД се разрешава да ползва воден обект река Я. за производство на електроенергия, чрез МВЕЦ „Я.“ и за изграждане на Хидровъзел „Я.“ – увеличаване на обема на долния изравнител на ПАВЕЦ „Ч.“ чрез изграждане на язовир „Я.“.

В жалбата и представените допълнения към нея са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с целта на закона. Посочва се, че въпросът за актуалността на решението по чл. 31 от Закона за биологичното разнообразие /З./ е много важен, тъй като междуременно и след издаването през август 2017 г. на Решение /О./ 2-2/2017 г., с решение на МС № 177 от 03.04.2019 г. 33 Ниска Р. по директивата за местообитанията и 33 Р. Буфер по директивата за птиците на ЕС са включени официално в списъка на защитените зони от мрежата Natura 2000 у нас. Счита се, че границите на двете зони са в близост до границите на новия язовир, като границата на 33 Ниска Р. буквално съвпада с границата на залятата от новото водно огледало площ. Никъде в самото Решение /О./

2-2/2017 г. или в ДОСВ за процесния язовир спрямо 33 Я. не става и дума за двете нови защитени зони от мрежата Натура 2000. Жалбоподателят посочва, че действащ административен акт по реда на чл. 31 З. относно въздействието на процесното ИП спрямо 33 Ниска Р. и 33 Р. Буфер не е налице в правния мир и директорът на Б. дирекция „И. район“, без да е поискал информация от компетентния по З. орган е издал процесното разрешително в нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредбата за ползване на повърхностните води, тъй като инвеститорът не е представил и в разрешителното не е посочен номерът на действащ административен акт по реда на чл. 31 З. относно въздействието на процесния язовир върху 33 Ниска Р. и 33 Р. Буфер. Обосновават се изводи за риск от възможни наводнения, както и сеизмични рискове. Иска се отмяна на процесното разрешително и връщане на решението за издаване на разрешително по ЗВ на административния орган във връзка с мерките в ПУРН, ако се установи друго по-подходящо място за реализация на процесния проект без геоложки и сеизмични рискове, и след като се спазят изискванията на Наредбата за ползване на повърхностните води по отношение на изискването да е налице действащ административен акт по реда на чл. 31 З..

Ответникът - директорът на Б. дирекция „И. район“, чрез процесуалния си представител юрк. Г., счита жалбата за недопустима, алтернативно – за неоснователна. Посочва, че проведената административна процедура е изцяло съобразена с всички относими разпоредби и са изискани всички документи, въз основа на които е следвало да се произнесе административният орган. Представя писмени бележки в подкрепа на защитната си теза, като моли съда жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна – „Национална електрическа компания“ ЕАД, чрез процесуалния си представител юрк. К., моли за отхвърляне на жалбата и оставяне в сила обжалвания административен акт, като издаден от компетентен орган. Сочи, че административната процедура е стартирала със заявление от Н. и приключила с обжалвания административен акт, като са изпълнени и петте условия за издаване на законосъобразен административен акт, съгласно АПК и в този смисъл няма основание за неговата отмяна. Претендира юрисконсулстко възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени, по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявление вх. № РР-03-2/21.01.2019г. от „Национална електрическа компания“ /„Н.“/ ЕАД на основание чл. 52, ал. 1, т. 4, чл. 44, ал. 1, чл. 46, ал. 1, т. 1 и чл. 60 ал. 1-3 от ЗВ във вр. чл. 22 от Наредбата за ползването на повърхностните води за издаване на разрешително за водовземане и ползване на повърхностен воден обект- за енергийни нужди, а именно: производство на електроенергия от ПАВЕЦ „Ч.“ и от МВЕЦ за екологични води. Целта на ползване на водния обект е за производство на електроенергия посредством ПАВЕЦ „Ч.“, като включва изграждане на съоръжения по проект „Я.“, които създават система от скачени съдове, която увеличава полезния обем на долния изравнител на ПАВЕЦ „Ч.“ от 4.2 мил. куб. м. на 13.4 мил. куб. м. с изграждане на язовир „Я.“. Екологичните водни количества ще се пропускат през МВЕЦ. Място на ползване на водния обект е река Я., а места на водовземане ПАВЕЦ

„Ч.“ и МВЕЦ. Към заявлението са приложени: декларация за обстоятелствата по чл. 71, ал. 2 ЗООС; предварително проучване или съответната разработена фаза на ИП с обхват и съдържание съгласно Наредба № 4 от 2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, в т.ч. хидроложка част и водностопански изследвания, доказващи наличието на исканото водно количество във водния обект; съгласувани становища на компетентните органи, свързани със засягане на изградената инфраструктура и с възможността за промяна на предназначението на земеделските земи и на горските територии, които ще бъдат засегнати; съгласувателни становища към ПУП. Приложени са още доклад по О. и Решение О. № 2-2/2017 г. на министъра на околната среда и водите. По делото са приложени данни, че решението е било обжалвано и е оставено в сила с Решение № 842/22.01.2018 г. на ВАС, Шесто отделение, по адм. дело № 10630/2017 г.

В полза на „НЕК“ ЕАД е било издадено разрешително за водоползване на воден обект № 003058/18.07.2003г., срокът на действие на което е продължено с Решение № 23/23.02.2009г. на министъра на околната среда и водите до 18.07.2019г. за производство на електроенергия посредством ПАВЕЦ „Ч.“, воден обект- язовир „Б.“, изграден на р. Крива и язовир „Ч.“, изграден на р. Ч..

Процедурата пред административния орган е била възобновена след връщане на преписката за ново разглеждане с оглед Решение № 5105/05.10.2020 г., постановено по адм. дело № 2003/2020 г. по описа на Административен съд София-град. Във връзка с чл. 7, ал. 3 от НППВ с писмо, изх. № РР-03-2/43/14.03.2022 г. е изискано становище от компетентния орган по околната среда и водите министър, дали Решение О. № 2-2/2017 г. е влязло в сила или подлежи на предварително изпълнение, както и не е изгубило правното си действие. С писмо с вх. № РР-03-2/50/04.04.2020 г. Министерство на околната среда и водите потвърждават, че Решение О. № 2-2/2017 г. е влязло в сила на 22.01.2018 г., предвид посоченото по-горе съдебно решение. Нормативно предвиденият 5-годишен срок изтича на 22.01.2013 г., поради което към настоящия момент не е изгубило правното си действие.

Административният орган служебно е събрал информация за липсата на задължения на заявителя от Агенция Митници, [община] и В., от НАП и от Столична община. С писма от 23.06.2022 г. и от 09.08.2022 г. заявителят представя допълнителна информация с оглед законосъобразното произнасяне на административния орган. В хода на развитото се административно производство и във връзка с откритата процедура по издаване на разрешително за водовземане и ползване на повърхностен обект е било изготвено съобщение по чл. 62, ал. 1 ЗВ с изх. № РР-03-2/52/15.08.2022 г., което е изпратено на кмета на [община] и [община] за публично обявяване. Това е извършено на 16.08.2022 г., а на 15.08.2022 г. на интернет страницата на ответника.

Постъпило е възражение, вх. № РР-03-2/60/29.08.2022 г. от Сдружение „Б.“. Това възражение е разгледано от комисия, назначена със Заповед № РД-03-256/28.09.2022 г., като е съставен доклад от 28.09.2022 г. /л. 64 – 68 по делото/, в който е обективизирано решение административната процедура по издаване на разрешителното да продължи с издаване на разрешително за водовземане и ползване на повърхностен обект, като отпадне условието за „извършването на ликвидация за водохващания № 16, 17, 18, 18г, 19 и 19г, като се премахнат съоръженията и се затварят водоземните отвори към СД „Яденица“.

На тази база е издадено процесното разрешително за водовземане и ползване

на повърхностен обект. В разрешителното са поставени условия, посочени в Приложение № 1 към разрешителното, като е предвидено изменение в условията по реда на чл. 72 – 77 ЗВ и отнемане – при нарушаване условията на разрешителното съгласно чл. 79а ЗВ. Срокът на разрешителното е 5 години от датата на влизане в сила на разрешителното. Жалбоподателят е бил уведомен за разрешителното на 19.10.2022 г., видно от известие на л. 61 по делото. Същият е подал жалбата срещу него на 31.10.2022 г. чрез административния орган.

При така установени фактически обстоятелства и извършената служебна проверка на законосъобразност на административния акт по реда на чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146 АПК, съдът счита следното от правна страна:

Жалбата е процесуална допустима, като подадена в срок, от лице с правен интерес, като пряко засегнат от оспорения административен акт. Сдружение „Б.“, ЕИК[ЕИК] представлява сдружение с нестопанска цел, която включва защита на околната среда. Видно от чл. 5, ал. 1 от Устава на сдружението, предметът му на дейност се изразява в съхранение на националната природа и околната среда. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 5 ЗВ разрешителното или решението за отказ на органа по чл. 52, ал. 1 се изпраща в 7-дневен срок на заинтересованите лица, участвали в процедурата по издаване на разрешителното. В случая жалбоподателят е участвал в процедурата като е подал възражение и процесното разрешително е изпратено и до него. Следователно, в качеството му на страна в административното производство, същият има право да оспорва процесният акт, като засягащ го пряко и по неблагоприятен начин. Като сдружение, неправителствена организация, регистрирана при спазване на националното законодателство, с предмет на дейност опазване на околната среда, жалбоподателят попада и в кръга на заинтересованата общественост по смисъла на чл. 9, § 2 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, ратифицирана със закон, приет от XXXIX Народно събрание на 2 октомври 2003 г. (ДВ, бр. 91 от 2003 г., в сила от 16 март 2004 г.). Следователно жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Разрешително за водоземане и ползване на повърхностен воден обект № 31140123/17.10.2022 г. на директора на Б. дирекция „И. район“ е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия по чл. 52, ал. 1, т. 4 ЗВ. Искането на „НЕК“ ЕАД е за издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект- р. Я., на основание чл. 46, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „г“ и б. „ж“ ЗВ и за водоземане от повърхностен воден обект - р. Я. с цел производство на електроенергия за преработка на екологичните води на реката. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазена е процедурата по издаване на разрешителното, разписана в чл. 60 и сл. от ЗВ. Към заявлението за издаване на разрешително са приложени всички необходими документи, включително О. за проекта „Я.“, в т. ч. цялата съпътстваща документация по самия Доклад по О., който е стабилен административен акт. Същият е обжалван от жалбоподателя сдружение „Б.“. Решение по О. № 2-2/01.08.2017 г. на министъра на околната среда и водите е било предмет на съдебен контрол за законосъобразност, като с решение на ВАС по адм. дело № 10630/2017 г., Шесто отделение, жалбата е била отхвърлена. Административният орган е действал в условията на оперативна самостоятелност, т.е следвало е да завърши административното производство със законосъобразен и целесъобразен административен акт, съобразен със законовите и

подзаконовите нормативни изисквания.

Процесното разрешително е издадено и в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „а“, „г“ и „ж“ ЗВ разрешително за ползване на воден обект се издава за изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за: регулиране на оттока; защита от вредното въздействие на водите и водовземане от повърхностни или от подземни води. В приложението към разрешителното изрично са посочени условията, при които се предоставя правото на ползване и водовземане. Съгласно чл. 60, ал. 1 ЗВ, за откриване на процедура за издаване на разрешително за водоползване и/или ползване подават заявление, което съдържа данните, изискващи се по чл. 56, ал. 1, т. 4 – 9 ЗВ. След проверка на съответствие на представените документи от молителя с изискванията по чл. 60 ЗВ, административният орган пристъпва към преценка по същество на искането през призмата на чл. 62, ал. 1, т. 1-7 ЗВ, а именно: при съобразяване на предвижданията на влезлите в сила планове за управление на речните басейни; съвместимостта с обществените интереси и придобити права, в това число нуждите на населението от района на водовземането; съответствието с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство; възможността за съвместно използване на съществуващите и предвижданията за изграждане съоръжения за исканото водовземане и/или ползване; наличните водни ресурси по количество и качество; съответствието на заявеното водно количество с целите на водовземането; наличието на други възможности за задоволяване на искането за водовземане и/или ползване; изпълнението на условията по чл. 156б - 156ж. Процедурата по издаване на административния акт е била спазена.

Всички възражения, които се излагат в жалбата на сдружение „Б.“ всъщност касаят не процедурата по издаване на разрешителното за водовземане и ползване на воден обект, а засягат друг административен акт – Доклад по О.. На първо място, нарушение на чл. 7 от Наредбата за ползване на повърхностните води /НППВ/ във връзка с чл. 93, ал. 7 ЗООС. Съгласно чл. 7 от НППВ сочи, че към заявлението за откриване на процедура за издаване на разрешително за водовземане и/или ползване на повърхностен воден обект, освен съответните документи по чл. 60 от ЗВ и по глава втора, раздели III и IV, се прилага и копие или само се посочва номерът на действащ (влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение, както и незагубил правно действие) административен акт, издаден по реда на глава шеста от ЗООС и/или по чл. 31 от З., за одобряване, съответно съгласуване, на инвестиционното предложение, за чието осъществяване се иска разрешаване на водовземането и/или ползването на водния обект. В подаденото от „НЕК“ ЕАД заявление по образец изрично е посочено Решение О. № 2-2/2017 г. Както вече бе посочено, О. за проекта „Я.“, в т.ч. и цялата съпътстваща документация и самият Доклад по О., е стабилен административен акт. Решение О. № 2-2/2017г. на министъра на околната среда и водите е било предмет на съдебен контрол за законосъобразност, като с Решение № 842 от

22.01.2018 г. на ВАС, Шесто отделение, постановено по адм. дело № 10630/2017 г. жалбата срещу него е била отхвърлена. В постановеното решение подробно е обсъден чл. 31, ал. 1 З., който гласи, че планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. Приложима е и хипотезата на чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата за ОС, според която, на задължителна оценка за съвместимост се подлагат инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии, попадащи в глава шеста на ЗООС. Предвид прилагането на § 12б от ПЗР на ЗООС, по реда на чл. 31, ал. 1 З. и чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата за ОС, ИП е подложено на процедура по оценка за съвместимостта му с предмета и целите на опазване на защитена зона „Я.“. Съгласно чл. 39, ал. 3 от Наредбата за ОС, компетентният орган извършва преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие на ИП върху защитените зони по реда на глава втора, раздел III. В този случай не се прилагат разпоредбите на чл. 18 – 20. В допълнения доклад за О. е направено описание и анализ на компонентите и факторите на околната среда, културното наследство и човешкото здраве. Определени, описани и оценени са предполагаемите въздействия върху околната среда и населението в резултат от реализацията на ИП, ползването на природни ресурси, емисиите на вредни вещества, възможния риск от аварии и инциденти за околната среда и здравето на хората, при строителството, неговата нормална експлоатация и при извънредни ситуации, като са направени мотивирани изводи за осъществяване, по съображения подробно изложени в решението за О.. Направеният извод в доклада е, че при спазване на мерките за предотвратяване, намаляване и където е възможно прекратяване на евентуално отрицателно въздействие върху околната среда, не се очаква строителство, както и последващата нормална експлоатация на язовира да окаже отрицателно въздействие върху човешкото здраве. По проведената административна процедура по издаване на процесния административен акт, директорът на БД И. е направил запитване до МОСВ относно влизане в сила на решението по оценка на въздействието върху околната среда и водите. С писмо, вх. № 26-00-869/26-00-459/04.04.2022 г. на МОСВ е посочено, че с Решение по О. № 2-2/2017 г., с което е разрешена реализацията по обект „Увеличаване на обема на долния изравнител на ПАВЕЦ „Ч.“ с

изграждането на язовир „Я.“ не е изгубило правното си действие. Настоящият състав намира, че жалбоподателят разполага с възможността да инициира възобновяване на съдебното производство по оспорване на влязлото в сила Решение по О. № 2-2/2017г., щом са налице нови факти и обстоятелства по случая. До отмяната на този акт, Решение по О. № 2-2/2017 г. има обвързваща сила и същото не е изгубило правното си действие, като инцидентен съдебен контрол на същото в настоящото производство е изключен. Жалбоподателят се опитва повторно, при вече решен съдебен спор относно законосъобразността на решението по О., да постави за разглеждане в настоящото производство тези въпроси.

На второ място, жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на чл. 2, ал. 2, пр. седмо във вр. с чл. 137 ЗВ. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 7 от ЗВ, целите по ал. 1 се постигат чрез оценка и управление на риска от наводнения. Безспорно е, че целите на ЗВ, обявени в чл. 2 ЗВ, са в посока осигуряване интегрирано управление на водите в интерес на обществото и опазване здравето на населението, като наред с другите, тези цели се постигат чрез оценка и управление на риска от наводнения. Този въпрос подробно и компетентното е разгледан от нарочно назначена комисия, съгласно заповед № РД-03-256/28.09.2022 г. на директора на БД И., която е обективирала констатациите си в доклад. В него е отразено, че изграждането на язовир „Я.“ е включено в програмата от мерки /като мярка с уникален код МА_07_36 за осигуряване на ретензионен обем, който ще спомага за редуциране на пика на високата вълна на реката/ в Плана за управление на риска от неводния /ПУРН/ за И. район. Мярката е оценена при изготвянето на екологична оценка и оценка на съвместимост на ПУРН. ПУРН е приет на заседание на В. на 23.12.2016 г. и е съгласуван от министъра на околната среда и водите. ПУРН отразява направените препоръки и включва мерки, предвидени за предотвратяване, намаляване и възможно най-пълно компенсирание на неблагоприятните последици върху околната среда. Оценката на въздействие върху околната среда на изграждането на язовир „Я.“ е 0/-, т.е резултатът клони към негативно въздействие. Положителна е оценката на въздействието върху населението и човешкото здраве. Общата оценка е 0/+, т.е резултатът клони към положително въздействие. Териториалният обхват на ИП е свързан и с друг влязъл в сила административен акт, съгласно ЗУТ, а именно – Заповед № РД-02-15-105 от 21.12.2018 г. на зам.-министъра на регионалното развитие и благоустройство за одобряване на ПУП за обект „Увеличаване на обема на долния изравнител на ПАВЕЦ „Ч.“ с изграждане на язовир „Я.“ и реверсивен напорен тунел за връзка с язовир „Ч.“. Именно в този териториален

обхват е и издаденото от МС Решение № 400/20.06.2022 г. за учредяване на възмездно безсрочно право на строеж върху имоти – публична държавна собственост, в полза на „НЕК“ ЕАД за изграждането на национален обект – язовир „Я.“ /л. 313 – 318 по делото/. Съдът намира, че в разпоредбата на чл. 137, ал. 2 ЗВ са посочени причините, които могат да доведат до два вида наводнения – природни наводнения и техногенни наводнения, но това не се свързва със забрана за изграждането на язовири.

В жалбата се твърди, че ИП може да доведе до рискове от наводнения и сеизмични рискове, но не е посочено по какъв конкретен начин може да стане това. Твърденията са неподкрепени с конкретни доказателства, от които да се установи, че районът на строежа се намира в зона с най-висок сеизмичен риск и реализирането на проекта е свързано с повишен риск за населението в района. Сдружението жалбоподател не е отправило искане за назначаване на съответните експертизи от вещи лица със специални знания в различните области, посредством които да желае да установи твърденията си за негативните ефекти на ИП, и да обоснове възраженията си. Съдът няма задължение да формулира задача на вещи лица или да назначава съдебни експертизи от едно или няколко вещи лица в различни области, ако страните не са направили такова искане – обосновано и допустимо съгласно процесуалните правила. По делото е представено Разрешение за строеж № РС-3/20.01.2023 г., издадено от министъра на регионалното развитие и благоустройство /л. 419 -422 по делото/ за изграждане на процесния обект и съответните цитирани в него подобекти. Същото е влязло в сила и е стабилен административен акт. В този смисъл, съдът намира, че твърденията на жалбоподателя за нарушения, свързани със сеизмичната осигуреност на проекта са били обект на преценка в хода на административната процедура по одобряване на инвестиционните проекти и издаването на разрешението за строеж съгласно разпоредбите на ЗУТ. Министърът на регионалното развитие и благоустройство е счел, че са налице всички условия за законосъобразността на изработените и съгласувани ИП по всички части в съответствие с одобрения ПУП и са получени необходимите съгласувания.

При издаване на разрешителното по ЗВ се преценят изискуемите документи по ЗВ. Всички въпроси за конструктивната сигурност на язовирната стена, сеизмичната сигурност и т.н не са свързани с разрешителното за водоползване и ползване на повърхностен воден обект. Проведената административна процедура е изцяло съобразена с всички относими разпоредби и са изискани всички документи, въз основа на което е следвало да се произнесе административният орган. Предвид

изложеното, оспореният акт е издаден при спазване на административнопроизводствените правила за издаването му, предвидени в специалните нормативни актове, в предвидената от закона форма и съдържание, в съответствие с материално правните норми.

При този изход на спора на ответника и заинтересованата страна се дължат разноски. Такива се претендират единствено от заинтересованата страна – юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Същото следва да бъде определено на 100 лева, юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд-София град, второ отделение, 48 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на сдружение „Б.“, ЕИК[ЕИК] срещу разрешително за водовземане и ползване на повърхностен воден обект № 31140123/17.10.2022 г. на директора на Б. дирекция „И. район“.

ОСЪЖДА сдружение „Б.“, ЕИК[ЕИК] да заплати на „Национална електрическа компания“ ЕАД сумата от 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщенията на страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: